विश्वासादयंनकूरोमित्रइतिविश्वासाखणयेनवा यदि किचिद्तिकांतं अपराधं तदुक्तहेतुभ्यां प्रेष्यस्य दासस्य क्षमितव्यं क्षंतव्यं यस्माद्योदासोनापराध्यति ॥ तादशदासासं भवः स्वामिचित्तानुवर्तनस्यसर्वथाऽसंभवात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ शौचिमद्रियनियहः ॥१४॥१५॥ उपपन्नं योग्यं॥युक्तं युक्तियुक्तं ॥१६ ॥ दोषज्ञोविद्वान्कोरामसु यीवाभ्यामन्योभवद्वाक्यसदृशं वाक्यंवकु मर्हति ॥१७॥१८॥ वयस्यं रामं ॥१९॥ स्वोक्तवाक्यानां रामोक्तत्वशंकाव्यादत्तये स्वोक्तित्वमेव बोधयनस्वापराघं क्षमापयित

यदिकि चिद्तिकांतिविश्वासायणयेनवा॥ प्रेष्यस्यक्षमितव्यंमेनकश्चिन्नापराप्यति॥ १ १ ॥ इतितस्य बुवाणस्यसुप्रीवस्यमहास नः॥ अभवछक्ष्मणःप्रीतः प्रेम्णाचेद्मुवाचह॥ १ २॥ सर्वथाहिममञ्जातासनायोवानरेश्वर॥ त्वयानायेनसुप्रीवप्रश्नितेनविशेषतः ॥ १ ३॥ यस्तेप्रभावःसुप्रीवयचनेशोचमीहश् ॥ अईस्त्वंकपिराज्यस्यश्चियंभोकुमनुत्तमां ॥ १ ४॥ सहायेनतुसुप्रीवत्वयारामःप्रता पवान्॥ विष्यितरणशात्रूनचिरान्नात्रसंशयः॥ १ ५॥ धर्मज्ञस्यकृतज्ञस्यसंग्रामेष्विनवितिनः॥ उपपन्नंचयुक्तंचसुप्रीवतवभाषितं ॥ १ ६॥ दोषज्ञःप्रतिसामध्येकोन्योभाषितुमर्हति॥ वर्ज्ञियत्वाममज्येष्ठंत्वांचवानरसत्तम॥ १ ०॥ सहश्रश्चासिरामणविक्रमणविक्र नच ॥ सहायोदेवतैर्दत्तश्चिरायहरिपुंगव॥ १ ८॥ किंतुशीघमितोवीरिनक्रमत्वंमयासह॥ सांत्वयस्ववयस्यंचभार्याहरणदुःखितं ॥ १ ९॥ यचशोकाभिभृतस्यदृक्षारामस्यभाषितं॥ मयात्वंपरुषाण्युक्तस्तत्वसत्वसत्वेमम॥ २ ०॥ इत्यापे श्रीम ० वा ० कि ० षट् विशासर्गः॥ ३६॥ छ॥ छ॥ एवमुक्तसुप्रीवोत्यक्ष्मणनमहात्मना॥ हनूमंतस्थितंपार्श्ववचनंचेद्मववीत्॥ १॥

॥यच्चेति॥रामभाषितं सीतावियोगजविलापरूपं॥२०॥ नरमानः॥इतिरामाभिंसमे श्रीरा० वा० किष्कि०षट्त्रिशःसर्गः॥ ३६॥॥ छ॥॥ ॥ छ॥ अथसुपीवे णापरिमितदूतप्रेषणमनेककोटिनिजसेनासंमेळनं एवमिति॥१॥२॥